

6:6-12 Darius orders that construction go forward (continued)

1. Metzudat David to Ezra 6:11

עונשו יהיה אשר יעקר עץ מן ביתו ולתלותו בו יושם ויתלו עליו. והוא מדרך איום ואזהרה יתיר' שיהיה נתלה על העץ אשר יעקור מביתו:
His punishment would be that a beam would be uprooted from his home, and it would be placed to hang him, and they would hang him on it. This was a threat and exaggerated warning, to be hung on a tree uprooted from his home.

2. Destroying the criminal's home? See Zechariah 5:4

6:13-18 Temple built and dedicated

3. Malbim to Ezra 6:14

שהיה השגחה מעוטפת בטבע שהיה מטעם אלקי ישראל ענין השגחתי, אבל לא נס נגלה רק מטעם המלכים שנתן ד' כזאת בלבם
This was Divine supervision cloaked in nature. It was "by order of the Gd of Israel", a matter of supervision, but it was not an open miracle, only "by order of the kings" in whose hearts Gd put this.

4. Malbim to Ezra 6:14

לדעת חז"ל בר"ה הוא שם אחד, וכן פירש"י שארתחששתא הוא דריוש ונקרא כן ע"ש המלכות, וכן מ"ש [למעלה ד:ז] "ובימי ארתחששתא" פירש"י שהוא כורש, שכ"ה דעת חז"ל.

In the view of our Sages in Rosh HaShanah this is one name, and so Rashi explained that Artachshasta is Darius, and he is called [Artachshasta] because of the empire. And so [above in 4:7] "in the days of Artachshasta", Rashi explained this was Cyrus, for this was the view of the Sages.

5. Rashi to Ezra 6:14

ומרשות כורש מלך פרס הראשון אשר הוחל יסוד הבנין בימיו, ומרשות דריוש זה מלך פרס, וארתחששתא הוא דריוש, ונקרא ארתחששתא ע"ש המדינה והמלכות...

And by license of Cyrus, the first king of Persia, in whose day the foundation of the building was established; and by license of Darius, the Persian king; and Artachshasta is Darius. He was called this because of the country and empire...

6. Rabbi Zerachyah HaLevi, Baal haMaor to Rosh HaShanah, 1a **בדפי הרי"ף**

...זה הוא העולה בדינו לפי מדרש רבותינו ולפי דקדוקיהם, אבל הפי' הנכון לפי הפשט זה שכתוב (ו:יד) "ומטעם כורש ודריוש וארתחששתא מלך פרס" שלשה מלכים היו, והרי הוא כמו שאמר "מלכי פרס" כי כל אחד מהם היה מלך פרס. והשנים הראשונים הוזכרו לענין בנין הבית שכורש היה המתחיל ודריוש היה המשלים, וסמוך להם ארתחששתא המלך האחרון שאף הוא בנה חומות ירושלים... ואין זה ארתחששתא הראשון שצוה לבטל מלאכת בית המקדש. לפיכך סמכן הכתוב לשלשה מלכים הללו והזכירן בזה אחר זה להזכיר שבחן וזכותן.

... This is what emerges in our hands according to our sages' midrash and their analyses. But the correct explanation according to the simple read is that Ezra 6:14, "And from the order of Cyrus, Darius and Artachshasta king of Persia," refers to three kings. It is as though it had said "kings of Persia", for each of them was a Persian king. The first two were mentioned regarding construction of the Temple, for Cyrus started it and Darius completed it. Beside them was Artachshasta, the last king [listed], who also built the walls of Jerusalem... And this is not the first Artachshasta, who commanded that they halt work on the Temple. Therefore the text juxtaposed these three kings and mentioned them in sequence, to mention their glory and merit.

7. Ibn Ezra to Ezra 6:14

"ודריוש" הוא הזקן המדי, "וארתחששתא" הוא אחשורוש, "למלכות דריוש" הוא בן אחשורוש:

"And Darius" is the elderly Mede [Daniel 6], "And Artachshasta" is Achashverosh, "to the reign of Darius" is the son of Achashverosh.

8. A History of Dedications

• Kings I 8:62-64	King Solomon
• Chronicles II 29:15-36	King Chizkiyahu
• Chronicles II 35:7-9	King Yoshiyahu
• Ezekiel 43:18-27, 45:18-25	Future Dedication

9. Malbim to Ezra 6:16

כבר פ' הקדמונים מ"ש הבית הזה, כי אם היו זוכים אז היה מגיע זמן הגאולה העתידה, ותיכף אחר בנין זה היה יורד ביהמ"ק מן השמים כמקדש שראה יחזקאל לעתיד לבא והיו מתחילים החנוכה השנית שנאמרה ביחזקאל, ולע"ע עשו חנוכה הבית הזה, שמלת "דנא" מורה שמצפה על חנוכה בית אחר. והנה חנוכה יחזקאל תתחיל בכ"ג אדר, כמבואר שם, והם המשיכו חנוכה שלהם עד כ"ג אדר שהם כ"א יום, ואם היו זוכים היה תיכף חנוכה הבית האחרון שיבנה בידי שמים

The early ones have already explained "this house": Had they merited it, the time of the future redemption would have come then, and immediately after this construction a Temple would have descended from the heavens, like the Temple envisioned by Yechezkel for the future. They would have begun the second dedication presented in Yechezkel. For now, they performed this dedication; "this" indicates they anticipated another dedication. Yechezkel's dedication would begin on the 23rd of Adar, as explained there, and they extended their dedication to the 23rd of Adar, 21 days. Had they merited, the dedication of the last Temple, built by Heaven, would have happened immediately.

10. Malbim to Ezra 6:16

ויען שבימים האלה חל פורים שהם ימי משתה ושמחה, אמר שהיה עיקר החדוה על החנוכה שהיתה גדולה משמחת הפורים:
And because Purim, with days of feasting and joy, occurs in those days, it said the essential joy was upon the dedication, which was greater than the joy of Purim.

11. Midrash, Bamidbar Rabbah 13:1

(תהלים נא) "הטיבה ברצונך את ציון וגו' אז תחפזן זבחי צדק וגו'" לפי שבמדבר בהקמת המשכן הקריבו לחנוכה המזבח קמעה... למה הדבר דומה? למלך שיצא לדרך והיו מביאים לפניו סעודה לפי הדרך ולפי הפונדק. אמר להם המלך, "כך אתם מכבדים לי וכך אתם נותנים לי? איני מלך ואיני שולט במלכות?" אמרו לו, "אדונינו, בדרך אנחנו ולפי הדרך ולפי הפונדק הכנסנו לך! כשתכנס למדינה ותכנס לפלטרין שלך, תראה כמה אנו מכבדים אותך!"...

"Benefit Zion at Your desire... Then You will desire the sacrifices of righteousness, etc." Because in the wilderness when they established the Mishkan they brought a little for the dedication of the altar... What is this like? Like a king who travels, and they bring him a meal as they can manage on that road, in that inn. The king says to them, "So you honour me and so you give me? Am I not the king, do I not control the empire?" They reply, "Our master, we are on the road, and we have given you according to the road and the inn! When you enter civilization and when you enter your palace, see how we will honour you!"...

12. Talmud Yerushalmi, Horiyot 1:8, with Pnei Moshe commentary

מתיבין לרבי יודה והכתיב [דברי הימים ב כט:כג] ויגשו את שעירי חטאת רבי חיה בשם רבי יוחנן הוראת שעה היתה.
פני משה: מתיבין לר' יהודה דאמר אין שעירי ע"ז טעוין סמיכה... ושעירי חטאת שהקריבו לכפר על הע"ז היו! "הוראת שעה היתה" שהרי מזידין היו, אלא שביקש יחזקיהו לזרזם במצות...

13. Rashi to Chronicles II 29:24

בפרשת שלח לך (במדבר ט"ו) כתיב "ועשו כל העדה פר וגו'" וכתוב (ויקרא ד') "והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת", וכאן כתיב "ויביאו פרים ואילים וצפירי עזים שבעה!" אלא הוראת שעה היתה:

14. Talmud, Keritot 26a

אלא מעתה, ספק יולדת שעבר עליה יוה"כ לא תייתי... אמר רב הושעיא: "לכל חטאתם" - ולא לכל טומאתם. ולר' שמעון בן יוחי דאמר: יולדת חוטאת היא, מאי איכא למימר? יולדת כי קא מייתי קרבן, לאישתרויי באכילת קדשים הוא ולא לכפרה מתא.

If [Yom Kippur atones for uncertain sin], why does a possible *yoledet* bring a korban after Yom Kippur has passed?...

- Rav Hoshia stated: Vayikra 16:16 says '[Yom Kippur atones] for all of their sins,' not for all of their *tumot*.
- And per R' Shimon bar Yochai, who says that the *yoledet* did sin? Her *korban* is meant to permit her to eat sacred items; she does not bring it for atonement.

15. Talmud, Menachot 45a

"כה אמר ד' אלקים בראשון באחד לחודש תקח פר בן בקר תמים וחטאת את המקדש (יחזקאל מה:יח)" חטאת? עולה היא [פר של ר"ח]! א"ר יוחנן: פרשה זו אליה עתיד לדורשה. רב אשי אמר מילואים הקריבו בימי עזרא, כדרך שהקריבו בימי משה.

16. Shifts Devarim 18:6-8

17. Talmud, Taanit 27a

משה תיקן להם לישראל ח' משמרות - ד' מאלעזר וד' מאיתמר. בא שמואל והעמידן על ט"ז, בא דוד והעמידן על כ"ד, שנאמר...